

TREC

Verdwalen tijdens de oriëntatierit, zo langzaam mogelijk galopperen in de gangentest en een waterbak overwinnen in het behendigheidsparcours. Een paar ingrediënten van de tweedaagse TREC-wedstrijd, die eind september op Stal de Roekel in Wekerom plaatsvond. Hoefslag Junior volgde drie deelnemers.

Kaartlezen is zo'n beetje het belangrijkste onderdeel van TREC.

Het is zaterdagochtend, op Stal de Roekel bereiden Paulien van Kooten (17) uit Veenendaal en Merel Wiedijk (15) uit Wolvega zich met hun IJslanders Spakur en Vinur voor op het eerste TREC-onderdeel, de oriëntatierit. Samen met Ilse Pater (29) en Skipti vormen ze in de kennismakingsklasse T1 een team. In de oriëntatierit, waarmee je 260 punten kunt verdienen, laat je zien dat je kunt kaartlezen. Onderweg mag je een kompas gebruiken. Telefoons worden tijdens de GSM-check opgeborgen in een verzegelde envelop. Twintig minuten voor vertrek tekent het drietal de route van de 'moederkaart' op een blanco kaart over. Dat is precisiewerk, één lijntje verkeerd en je verdwaalt. 'Dit is onze eerste echte tweedaagse TREC-wedstrijd. Samen met Ilse heb ik in Kootwijk twee TREC-onderdelen gereden, dat was echt leuk. Maar toen wisten we niet wat we in het behendigheidsparcours moesten doen.'

Nu hebben we de 'TREC bijbel' uitgebreid bestudeerd', vertelt Merel, terwijl ze op Spakur klimt. Met de routekaart in de hand vertrekt het drietal. Twintig kilometer te gaan!

Nederlands kampioenschap

Voor de ruiters in de hoogste klasse, de T4, is voor de eerste keer een NK georganiseerd. De fanatieke Renske Giesen (26) uit Amsterdam maakt kans op de titel. Als eerste starter vertrekt ze met haar paard Carmen voor de oriëntatierit van 40 kilometer. Na viereneuhalf uur komt ze wat teleurgesteld over de finish. 'De oriëntatierit is normaal mijn beste onderdeel. In het begin ging het heel goed, maar in de 'bushbush' van de Hoge Veluwe werd het kaartlezen lastiger. Onderweg waren vijf of zes controleposten. Bij de lunchplek moest ik verplicht een uur pauze houden, maar ik heb deze post niet gevonden.'

Elke gemiste controlepost levert 50 strafpunten op. Maar je kunt in de T4 ook punten verdienen met opdrachten onderweg. 'Ik had een opdracht waarbij je coördinaten op de routekaart moet tekenen', legt Renske uit. 'Als je die punten volgt, vind je in een baken een knippertje, waarmee je als bewijs je kaart afstempelt.' Terwijl Carmen uitrust en een lekkere hap gras neemt, wekken de zadeltassen onze nieuwsgierigheid. 'Dat is verplicht. In een hogere klasse moet je meer bepakking meenemen. Ik heb onder andere hoefschonen, reflectielichtjes, een EHBO-kit, dekentje en regenjas bij me.' Renske rijdt sinds drie jaar TREC en dat doet ze best goed! 'TREC is een ontzettende uitdaging. De eerste keer dat ik T4 startte was afgelopen zomer tijdens een kwalificatiewedstrijd voor het EK TREC in

Ondanks een teleurstellende oriëntatierit wordt Renske met Carmen toch tweede in het NK.

Bij de eerste hindernis is het bukken geblazen. Merel en Spakur sjezen onder de 'takken' door.

Oostenrijk. Op het EK eindigde ik als 32ste. Bij TREC is de competitiestrijd minder dan bij bijvoorbeeld dressuur. We helpen elkaar onderweg, dat is fijn.' Ruim anderhalf uur later bereikt ook de T1 Equipe de finish. 'We waren verwaald', zeggen Paulien en Merel in koor. 'In het begin namen we al de verkeerde afslag. We reden steeds hetzelfde rondje en vonden geen enkele controlepost. Toen we ook nog de laatste controlepost blindelings voorbijreden, werden we teruggefloten. We krijgen vast minpunten, maar we hebben heerlijk gereden.'

Langzaam galopperen

Na een koude overnachting in de tent is de tweede wedstrijddag aangebroken. Op Landgoed de Valouwe tonen de vijftig deelnemers hun bekwaamheid in de andere twee onderdelen. Voor de gangentest is een 150 meter lange baan uitgezet. Hierin moet je paard zo langzaam mogelijk galopperen en zo snel mogelijk stappen. Met een stopwatch neemt de jury de tijd op. Een perfecte uitvoering, dus een stap sneller dan 67 seconden en een galop van 33,8 seconden of langzamer, wordt beloond met zestig punten. Wanneer je paard een andere gang laat zien of buiten de baan komt, krijg je nul punten. 'Carmen galoppeerde heel rustig en netjes. De stap ging redelijk, maar nog iets te langzaam', zegt Renske tevreden.

Laaghangende takken

De ruiters starten na hun gangentest meteen in het spectaculaire behendigheidsparcours van 1,6 kilometer, dwars door de bossen. In het

parcours staan zestien hindernissen opgesteld die je tijdens een trektocht in de natuur ook tegen kunt komen. Bijvoorbeeld een hek, een steile helling of een wateroversteek. Per correct genomen hindernis verdien je tien punten. Bij hindernis één, de 'laaghangende takken', is het bukken geblazen, want één gevallen tak telt drie strafpunten. Bij Merel vliegen de takken om haar oren. Door naar obstakel twee, een smalle doorgang. In de T1 is deze doorgang één meter breed, maar in de T4 nog maar vijftig centimeter. 'Op deze hindernis kunnen ruiters dat langzame galopperen uit de gangentest in de praktijk brengen.' Maar niet elke ruiter is zo slim, merkt de jury op. Renske wel, ze neemt de hindernis in galop, daarmee verdient ze drie punten extra.

Vuilnisbakkenras

'Het leuke van TREC is dat er verschillende paarden meedoen, met ieder hun kwaliteit', vertelt Renske. 'Carmen is een vuilnisbakkenras met draversbloed. Ze is geen goede springer, maar we hebben crosstraining gevolgd. Bij de hindernis met de V-vorm boomstam weigerde Carmen eerst, daarna sprong ze super. Ook kan ze kan niet stilstaan.' Dat heeft Renske bij hindernis zeven geweten. 'Daar moest ik in een cirkel binnen vijftien seconden rechts opstijgen. Carmen moest binnen de lijnen blijven en onbeweeglijk stilstaan, maar nee hoor. Nul punten.' Op hindernis 15 blijkt beheersing van je paard heel belangrijk. Carmen moet tussen twee

balken vier meter achterwaarts zonder de zijkant aan te raken. De jury let daarbij streng op de stijl en vriendelijkheid van de ruiter. Voor Vinur, de IJslander van Paulien, blijkt deze hindernis een hele opgave. Ook al hoeft hij in de T1 klasse maar 1,5 meter achterwaarts. 'Hij is opgefokt, daarom wil hij niet stilstaan', roept Paulien. Helaas, geen punten.

Poedelprijs

'Ik vond het behendigheidsparcours echt gaaf!', jubelt Paulien na de finish. 'Vinur heb ik tijdens deze TREC-wedstrijd veel beter leren kennen. Ik heb dingen ontdekt waar hij bang voor is, zoals de laaghangende takken. De steile helling vond ik heel eng. Vinur stond er al half op terwijl ik nog moed aan het verzamelen was. De waterbak was heel spectaculair.' 'Bij mij wilde Spakur juist niet in de waterbak, maar bij de laatste kans wel', vult Merel aan. 'De brug was in Kootwijk een drama, nu ging Spakur er probleemloos overheen. Hier heb ik denk de volle punten gescoord.' Eenmaal terug op Stal de Roekel wachten de deelnemers rond een gezellig vuur gespannen op de prijsuitreiking. Renske eindigde in het NK als tweede. En als T1 Equipe kregen Paulien, Merel en Ilse als poedelprijs een introductieles TREC in het Duitse Frasselt. Misschien een lesje kaartlezen? ■

Paulien heeft Vinur veel beter leren kennen tijdens de TREC-wedstrijd.

Meer weten over TREC? Surf naar www.trec-club.nl